

mål. Vi ser gerne i CD, at vi får en, jeg vil ikke kalde det en grundtraktat, men en ny forfatning på det her område, der bliver mere enkel og forståelig.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var rart, at der kom en ordfører, som ville have os tilbage på sporet og ville tale om de store linjer i Europa.

Jeg synes også, vi må prøve at hæve os over filigranarbejdet om stemmevægte og antallet af mandater i Europa-Parlamentet. Det her arbejde om udvidelsen af EU mod øst er Europas største chance i flere hundrede år.

Kontinentet har været plaget af krige, af ulykker, af forfærdelige ting, vi har gjort mod hinanden. Vi må ikke lade denne chance blive tabt på gulvet. Det ville være ulykkeligt, hvis ikke det lykkedes at få gennemført udvidelsen.

Demokratiet breder sig, friheden breder sig i Europa. Og den deling, der har været i den umiddelbare fortids Europa, skal høre op.

Det Radikale Venstre er et internationalt engageret parti, og vi er energiske tilhængere af EU's udvidelse. Det vil jeg gerne slå fast med syvtommersøm.

Amsterdamtraktaten leverede et uafsluttet arbejde. Der var ikke taget højde for, hvordan stemmevægte, kommissærposter osv. skulle udvikle sig med et meget større medlemstal. Det er nu på plads, og det var Nicetraktatens egentlige formål. Lad os gøre arbejdet færdigt, så alle ansøgerlande præcist kan se, hvor mange stemmevægte de får i de forskellige organer, og hvor mange pladser de får i Europa-Parlamentet. De ved nu, at det er alvor: Vi mener det alvorligt.

Adskillige landes parlamentarikere har spurgt os fra Danmark: Jamen mener I det virkelig alvorligt? Vil I virkelig have os med? Jeg kan kun sige fra Det Radikale Venstres side, at vi i hvert fald mener det alvorligt. Man kan jo godt indimellem, når man hører den danske debat, være lidt bekymret over, at europæiske borgere skal være så bange for hinanden og være så bekymrede for at have samarbejde med hinanden, som man somme tider får indtryk af ved at tale med EU-modstanderne ikke mindst i dette Folketing.

Jeg vil godt tage fat på et par af de ting, der har været nævnt i debatten, f.eks. ordningen med, at hvert land har en kommissær, indtil man når op på 27 kommissærer, altså har 27 medlemslande, hvorefter man med enstemmig-

hed skal finde frem til en rotationsordning, som alle landene skal deltage i.

Jeg synes, det er en garanti for alle de nye medlemslande, at de ved, at de får medbestemmelse på den rotationsordning, der bliver resultatet, efter man når op på 27 lande, hvor et stort flertal vil være små lande, som naturligvis alle samme er interesseret i at få en ligelig andel i deres kommissærpost selv efter denne store udvidelse.

Så jeg er helt tryk ved, at den ordning, der kommer til at foregå, efter man har opnået 27 medlemslande, vil være tilfredsstillende også for Danmark.

Flere flertalsafgørelser er et af resultaterne i Nicetraktaten. Vi har fra Det Radikale Venstres side ingen betænkeligheder ved de flertalsafgørelser, der er kommet frem i denne tekst. Vi havde gerne set flere. Vi havde gerne set flertalsafgørelser om minimumsbestemmelser på miljøafgifter. Vi havde også gerne set flertalsafgørelser på selskabsskatteområdet, så vi fik hævet både miljøpolitikken og erhvervs politikken og skattepolitikken op på et højere plan. Men det må vente til en anden gang. Vi er stadig væk parate til at diskutere det, hvis lejlighed skulle byde sig.

Så er der bestemmelserne om Østrigsagen eller udløberen af Østrigsagen. Jeg synes, det er tilfredsstillende, at der er kommet bestemmelser ind om aktioner, man kan foretage, hvis lande er i fare for ikke at overholde de grundlæggende rettigheder. De ventiler, der er skubbet ind for at kunne sikre sig, at man ikke foretager overilede ting, er naturligvis tilfredsstillende. Men jeg vil gerne gentage, at der aldrig nogen sinde er nogen, der kan garantere for, at selvstændige, suveræne lande kan sætte sig sammen to, tre, fire eller flere i en gruppe og beslutte et eller andet, som de øvrige lande er utilfredse med.

Sådan må det være, men jeg håber, at sådan en sag som Østrigsagen ikke vil gentage sig.

Så er der bestemmelserne om tættere samarbejde, også kaldet fleksibilitet, eller hvad man nu ellers kan bruge af ord om det. Jeg vil blot sige, at det bliver lettere med den nuværende traktatændring. Det har vi ikke nogen særlige betænkeligheder ved. Men der er endnu ikke nogen lande, der har anvendt mulighederne for fleksibilitet, som de er beskrevet i Amsterdamtraktaten. Så vi har endnu til gode at få nogle erfaringer med denne type samarbejde. Men jeg vil blot sige, at hvad angår fleksibilitet, så må Danmark vist tage prisen eller rekorden som dem, der gør størst brug af fleksibilitet, idet vi jo